

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Quomodo Christus nos pascit & pascitur, & de luxu Clericorum, Sermo

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Psalm. 94.

Pastores cur
quosdam vo-
lucis Chri-
stus esse ani-
matorum.

Psalm. 65.

1. Pet. 5.

Pascit nos
Christus
tripliciter.

Psalm. 114.

Genes. 1.

Deut. 1.

Psalm. 77.

Ioan. 6.

1. Reg. 17.

Daniel. 4.

Marc. 4.

1. Tim. 4.

Pauperibus
qui subueni-
endum.

Matth. 9.

Luc. 14.

Ego sum pastor bonus, Ioannis decimo, Christus Dominus noster pastor est noster, nos autem populi ueris & oues pasci uerum. Ipse reuera bonus est Pastor, & officium boni gessit pastoris. Nec solus tamen pastor est, sed alios quoque qui erga illum sunt oues, reliquis ouibus pastores constituit. Voluit enim quosdam sibi ad hoc pastorale officium ascire, qui retores secum, & sub illo essent animarum, omnia ad illius nutum ac regulam dirigentes. Non ut sine illis non pascat gregem suum, nec quod oues deserant ipse, si forte à pastoribus alijs deserantur, sed quia omnia per media facta congrua, & hominem uult humilitatis gratia subdi homini: ideo etiam homines imposuit nobis super capita nostra, puta prelatos, rectores, presbiteros, episcopos, & pastores, quibus humiliter obediamus loco Dei, licet ipsi vice Dei pro nobis uigilant, nos dirigunt, pascunt, & ducunt, & arcunt. Iste igitur dicitur Dominus ipse princeps pastorum, qui pastores alios tanquam suos vicarios nobis ponit, & ipse pastoribus eisdem, & ouibus ipsum pastorem quoque constituit. Dicitur igitur Christus Pastor primo bonus, quia nos multipliciter pascit. Verum, quantum hic sufficit, de triplici tantum pascit dicamus. Primo pascit nos corporali cibo. Propterea Psalmista dicit: *Oculi omnium in te sperant Domine & tu das illis escam in tempore oportuno.* Pascit parentes nostros in paradiso, concedens eis omne linguam fructiferum in paradiso ad edendum. Pascit filios Israel caelesti manna in desertos, Pascit Heliam, mittens ei coruos, qui quotidie ei ferret carnes. Pascit Daniëlem in lacu leonum, adducens prophetam Abacuc, qui ferret prædium Daniëli multis miliaribus in B. bylonem. Hos horumque similes in ueteri & nouo testamento pascit mirabiliter cibo exiguo, aut sine ullo cibo sibi electos reficiens, qui homines uniuersos pascit & reficit. Et quid dico omnia homines, cum pascat etiam bestias, volucres, orbemque uniuersum? Responsum, inquit, *voluntaria carum, que neque seruant, neque metunt, neque congruant in heretico.* & *Pater uester caelestis pascit ea.* Nunquid ingrati iam erimus pastori huic nostro. De suo nos pascit non de nostro. Creauit nos, ut haberet, quos pasceret. Nam creauit mundum propter nos, ut esset quo nos pasceret, qui etiam sine ullo cibo nos pascere posset. Creauit nos, ut haberet in quos bonitatis eius infinita plenitudo emanaret. Quare igitur cum nihil in mundum intulerimus, sed omnia nobis à Deo inuenimus præparata, omnia nobis donata, claudimus viscera charitatis fratribus & proximis nostris, ut esuriantibus illis nos comedamus, aut comedentibus nobis illi esuriant, quibus non communicamus de his quæ dona Dei sunt, & nobis collata sunt, non ut soli his utamur, sed nostris quoque participemus proximis? Nunquid soli habitabimus super terram? Nunquid nos plenitudinem eructabimus, & fratres nostros inedia & fame pati sinemus? Fili charissime, attende quidam pater pauperibus, simulque tuum illis egeas, carissimi ad perfectionem ambulantis id consuluerit, nec ut dimidium bonorum tuorum des pauperibus.

bus, sed hoc tantum, quod superest, vt des egeno. Cum tu iam satiatu fueris, quod superest, si Dominus quempiam miserit egenum, da illi: vt se ille quoque reficiat. Pro magno hoc beneficio accipe, si à te venerit à Deo missus egenus. Quem enim tu parvipendis egenum, hic est Christus quia in huius persona venit ad te Christus, à te petens & mendicans. Da igitur ei vel modicum de his, quæ ille tibi dedit. An putas tibi deficere? Non potes deficere, quamdiu Christum pascis. Credis ne qui hodie tibi dedit, cras iterum dabit? Confide illi, quia & cras dabit. Noli timere anxius pro crastino. Nam vt

Luca 19.

Matth. 15.

Matth. 6.

Matth. 15.

Hoc enim sic omnibus, præcipuè tamen pastoribus est dictum, qui animarum præcium comedant, qui elemosynis pauperum saginantur. His enim non abster de Christi patrimonio licet viuere, quàm frugaliter, sobrie, & ad sustentationem sui corporis, nõ ad luxum & voluptatem. Quod si ita fuerit, pauca forent sacerdotia, pauca beneficia ecclesiastica, quorum vnũ non sufficeret vni, si computationibus, si comestationibus, si epulationibus, si denique suis (vt cum venia piarum aurium dicam) impudicitijs carere vellet, quin adhuc in pauperum, viduarum, orphanorum, peregrinorumque necessitates eroganda multa superessent. Iam verò quis luxu viuunt nimio, multa in preciosarum vestium vsum multa in epularum apparatus, multa in vinorum habendam varietatem, non pauciora ad inuilem familiam ad equos & canes præterea alendos, aliisque id genus multa (inter quæ ancillam cubiculariam computo) plurima sunt necessaria. Quare non vno, sed multis opus sit beneficij, donec quod pauperibus pijs est defunctorum testamentis legatum puta per Ecclesiarum ac collegiorum ministros erogandum, ad superfluos vsus profundatur, & impijssimè consumatur: imò donec miser prælati, infelicis plurium beneficiorum Canonici, aut sacerdotis ad sulphureos ignes anima cum ingenti dæmonum comitibus sollemnissimè deducatur. Non hæc filij in contemptum Cleri dicimus, nec in aliorum multorum bonorum ministrorum Ecclesie derogationem accipi volo, qui nobiscum has ineptias, moresque aliorum desendos odiunt, sed optarent, vt qui ex nobilibus, aut comitibus Clero velit sociari, ob pietatem ac sanctimoniam, non propter opes & turpem quæritum id fieret, sed vt clericus sobrie, pudicè, pijsque viueret. Porro si venationibus, scortationibus, epulationibus, ebrietatibus, computationibus, in militari & seculari habitu vacare voluerit, ad hæc malè suo patrimonio domi vtatur. Huiusmodi sacerdotia, beneficiaque Ecclesiastica, quæ in alium sunt vsum, & alijs conferenda, sibi non vendicent, clerici statum (qui esse debet sanctimonia) suis corruptissimis moribus non inquinent, Dei plebem non scandalizent, nec in Cleri, ac religionis odium, vniuersa mala sua vita prouocent, minorique tandem damnatione inter prophanos, quàm in clero constituti, plectantur.

Patrimonio Christi quomodo videndum.

Clericorum quorundam voluptas & luxus quàm noxius.

A A A tur

VI

pastor
natus
or est
consti
reco
ulã di
delecta
a fact
in ho
expos
ut ipi
ent. lu
os tan
sep
no bo
ripiti
salim
e oppo
m tru
defor
De
eri se
bi di
onem
estati
berra
ic no
palec
ciam
mitat
m in
is do
urien
quib
no vt
foli
us, &
quam
alij
ante
uperi
bus,

Clericorum
quorundam
quàm deflor-
da defor-
mitas.

tur. Videre certe est in horum adeo multis, quod sanguineis lachrymis fo-
ret plangendum, puta tantam deformitatem, turpitudinemq; vt præfaret
videre mores pagani, quàm helluonum quorundam, qui in clero se re-
centent. De his loquor, qui (vt quondam cernere est) adeo perditè viuunt,
adeo iurant, adeo per sanctos execrantur, in quorum ore impudicitia, tur-
piloquium, gloriatio de peccatis suis (vt alia taceam) continuè versatur, vt
magis eligendum viro esses sensato, in statu Iudæ proditoris, aut Pilati,
quàm horum satraparum mori. Hoc, inquam, reprobis illis & malis sic
dictum, non bonis, nec statui cleri, aut sacerdotio propterea, qui sanctus
est, sit derogatum. Aduertendum est tamen & cauendum hic concionatori,
nec hæc in simplicem plebem effundat, vbi nullus sequitur fructus, sed vbi
loquendum est coram his qui nebulonum, aut helluonum magis vitam
ducunt quàm clericorum, id dicatur, vt erubescant.

Mores per-
uersos cleri-
corum non
imitandos.
Math. 23.

Ioan. 10.
Ouis pro-
prietates
imitabilis
quæ.

Vos quoque simul moneo filij, quo exemplis eorum malis non moue-
mini ad scandalum, nec faciliter eos, aut irreuerenter propterea, maximè
sacerdotes, tractetis, contemnatis, aut iudicetis. Habent iudicem suum, eor-
um vita vobis non est posita vt eam imitemini, sed eruditio Catholica.
Meminisse vos oportet, quòd Christus de scribis & Phariseis dicit: Quæ
vobis dicunt, facite: quæ autem faciunt, facere nolite. Mementote vos
comparatos ouibus, ideo condiciones bonorum ouium vobis vsurpate.
Ouis namque innocentiam habet, neminem lædit, neminem mordeat.
Patientiam quoque exhibet, nec clamat. Est denique ovis animal sobri-
um, & edulio non precioso sustentatur. Postremo multæ est utilitatis.
Hæc omnia decent subditum, & bonum Christianum. Præterea, vt ovis
obedit, agnoscit quæ ac sequitur suum pastorem, sic vestrum est non in pa-
storis vitam (si mala est) liuido oculo intueri, sed eidem compati, & eum
excusare, quantum potestis, prouidentiam diuinam, qua vobis datus est
pastor, doctor & pater, attendere, & eius monita salubria reuerenter acci-
pere, illique propter diuinam ordinationem, vt præposito vestro hono-
rem impendere. Vbi si pastor bonæ ac sanctæ est vitæ, cum maiori est re-
uerentia tractandus & amore. Iuxta illud Pauli: *Qui bene præsumt, duplici bono-
re digni sunt.* Verùm de hoc satis.

1. Tim. 5.

Dixi Christum boni officium pastoris exhibere, qui nos corporali pa-
scit alimonia, nec tamen alimonia tantum nos fouet, sed alijs quoque cor-
poralibus beneficijs, puta amictu, potu, solatio, medicina, consilio humano,
atque omnibus in hac vita necessarijs. Nam vitam ipsam quis alius nobis
donat, quàm ipse Dominus Deus noster? Et quid de temporali hac vita est
mirandum, quando & maiora, & plura beneficia nobis contulit alia, puta
ab æterna nos damnatione eripuit, quòd suo nos corpore & sanguine ciba-
uit quòd pro nobis moriendo nos adoptauit, quòd denique regni caelestis
nos sibi fecit coheredes. Secundo Dominus Iesus pascit nos Dei verbo. Hæc
enim spiritalis est nostra alimonia & refectio. Sive autè hoc verbu sit præ-
dicatum, siue lectum, siue inspiratum, cibus est animarum. Vnde scriptu est:
Cibus est eis Dominus pane vita & intellectus id est, verbo Dei: Neque enim (vt
Saluator ait) *in solo pane viuunt homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.* Sic
pastores gregem reficere debet Dei verbo. Quod Dominus promiserat olim.
Dabo.

Ezecl. 3.
Deut. 1.
Math. 4.
Lucæ 4.

DOMINIC. I. POST OCTAVAS PASCHAE.

974

Dabo, inquit, vobis pastores secundum cor meum, & pascient vos scientia & doctrina. In hoc genere pascendi, annumerandum quoque est, quod sanctissima sua vita & conuersatione nos Christus dum erudit, pascit. De quo intelligitur illud Psalmi: *Pascit eos in innocentia cordis sui.* Et quod in cena sua dixit discipulis, quando eorum pedes lauerat: *Exemplum dedi vobis, ut & vos ita faciatis:* quid aliud quam pascio seu refectio erat? Hoc modo pastores boni, non tam quam exemplo bono pascere suum debent gregem. Cuius Christus nos admonens: *Lucaat, inquit, lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui est in caelis.* Itaque quod ceperam dicere, Christus verbo Dei multipliciter nos pascit. Alium enim lamentis pascit poenitentiae, alium amoris lachrymis inebriat, alium reficit consolatione, alium spe ac desiderio confortat aeternae patriae. Nec extra eius pascua sunt, quos metu terret gehennae, quo vtiliter eos arceat ad quaerenda pascua vitae. Tertio, pascit nos sacramentali refectioe. Dedit enim nobis corpus suum in cibum, & sanguinem in potum. Secundo, est Christus Pastor bonus ex dilectione, quia animam suam ponit in mortem pro ouibus suis. Ipse enim dilexit & lauit oues suas in sanguine suo, & pro grege suo mori dignatus est. *Maiorem, ipse inquit, dilectionem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis.* Hoc pastores eius vicarij, ubi necesse foret, pro saluanda anima quoque debent. Sed quotus est hodie, qui vno velit aureo animam a morte seruare, aut qui non minus curae seutristetur, si peccato mortali pereat anima, quam si argenteus illi perierit nummus? Huiusmodi sunt non pastores, ut Christus inquit, sed mercenarij, qui lac & lanam ouium quaerunt, non ouium salutem. Dominus noster Iesus Christus nos pascat, nos dirigat, nos protegat, nosque foueat sua gratia, ut inter suas mereamur oues numerari & haberi: qui est benedictus in secula, Amen.

Hierem. 3.

Psalm. 77.

Ioan. 15.

Matth. 5.

Ioan. 6.

Esaie 51.

Apoc. 1.

Ioan. 15.

Ezech. 34.

DOMINICA II. POST OCTAVAS PASCHAE, Epistola, prima Petri secundo.

Bsecro vos tanquam aduenas & peregrinos, abstinete vos a carnalibus desiderijs, quae militant aduersus animam. Conuersationem vestram inter Gentes habentes bonam, ut in eo quod destruant de vobis, tanquam de malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum in die visitationis. Subiecti estote omni humanae creaturae propter Deum: Sive regi, quasi praecellenti: sive ducibus tanquam ab commissis, ad vindictam malefactorum, laudem vero bonorum. Quia sic est voluntas Dei, ut beneficietes obmutescere faciatis imprudentium hominum ignorantiam. Quasi liberi, & non quasi velamen habentes malitia libertatem, sed sicut serui Dei. Omnes honorate, fraternitatem diligite, Deum time, regem honorificate. Serui subditi estote in omni timore dominis, non tantum bonis & modestis, sed etiam discolis. Haec est enim gratia in Christo IESU Domino nostro.

AAA 2 PARA